Благопохвален, лна, о, — и (чт) черк. Достойний за похвала.

2) Благоприклонен, нна, о, — и (чт). Удобителен. Отказване той чрез тая и двата си с' найумилителни и найблагоприклонни думи. X. I. 37.

10) Благоразклонен, нна, о, — и (чт) благосклонен, благорасположен.

11) Благоразвлечен, нна, о, — и (чт) който се развлечава на добро.

12) Благоразсъдлив, а, о, — и (чт) 1) който разсъждава здраво. 2) направен с' здраво разсъждение.

Благоразсъден, дна, о, — и (чт) който здраво разсъжда.

Благоразумен, мна, о, — и (чт) 1) надарен с' благоразумие. 2) направен умно, разсъдливо. Благоразумни мъдреци.

Благоразумие (то) осмисленост, спотаеливост в' всичко що правим.

Благорасположен, нна, о, — и (чт) който расте добре. Моза благорасположен.

Благорасположено, нар. правилно, по ред, по естествен ред. черк.

Благорасположен, а, о, — и (чт), който има доброрасположение, благосклонен.

Благорасположение (то) добро расположение към някого, благосклонност.

Благороден, дна, о, — и (чт), 1) който произхожда от добър род. 2) който е честен, великодушен. Благородно сърце, благородни чувства.

Благородие (то) почетно название на хора от по-добър, по-горен род. Ваше благородие, господство ви.

Благородно, нар. както приличи, или както е свойствено на благородни човек.

Благородство (то) 1) произхождането от благородно семейство. 2) съгласуване с' понятието за чест и изравнителното достоинство.

Благорвчив, а, о, — и (чт) който може и комуто приляга да говори приятно. Сладкодумен.

Благорвчие (то) хубаво, сладко говорение.

2) Благосклонен, нна, о, — и (чт) благорасположен, снисходлив, склонен за доброто на някого.

Благосклонно, нар. милостиво, снисходливо, наклонно на добро.

2) Благотрепетлив, а, о, — и (чт) който се хвърля добре, приема и изпълнява добрите неща.

3) Благоприличен, чна, о, — и (чт) в. благопристоен.

4) Благоприлично (то) както най-добре е прилично,

5) Благоприлично, нар. с' добри приличия.

6) Благопристоен, йна, о, — и (чт) който е обрасъл с' приличието, който постъпва както трябва, както се пада.

7) Благопристъпен, пна, о, — и (чт). Достойно за се приближи, който внушава в себе си всякого.

8) Благоприятен, тна, о, — и (чт) черк. 1) Който се приема с' благодарение. Времена благоприятни. 2) сгоден, удобен: Ето сега време благоприятно. 2 Кор. VI, 2. 3) благосклонен, снисходлив.

9) Благоприятствувам, гл. дл. 1) показвам се благосклонен, снисходлив, щедрен към някого. 2) давам му лесния за да направи нещо

1) Благосвам, гл. дл. 1) в. благослов, говоря добро за някого: Не молитвам, не благословам, не благословам тяхати. М. 323.